

Jorge Víctor Sznaider נעצר ביום 12.5.79 בגיל 19.

תאריך לידה: 10.10.1959

אזרחות ארגנטינית – מספר זהות: 8.521.010

CONADEP תיק מס' [5009] C 899

האם: Gitla Paulina Grosser Sznaider.

האב: Herz León Sznaider.

האחות: Beatriz Sznaider

תיאור המקרה: בעת החטיפה שהה Jorge Víctor Sznaider בדירתו של Hugo Armando Malozowsky ועוד ארבע חברים (2 גברים ו-2 נשים –רשימה למטה). על פי עדותו של מפקח המשטרה Julio Jorge Bianchero (יש פרטים מזהים נוספים) בפני השופט Carlos Oliveri ביום 4.6.81, הוא השתתף ביום 10.5.79 במעצרו של Luis Blas Beitone. הנייל נחקר בדבר פעילותה של אחותו Noemi Beitone שנעצרה ביום 12.5.79 יחד עם חורכה שניידר והוגו מלוזובסקי. בחטיפה זו פעלו חיילים מבסיס Campo de Mayo תחת פיקודו של General Santiago O. Riveros.

על פי עדותו של שוער הבניין בו נחטף, ב-12 במאי בשעה 23.00 הופיעו אנשים לבושים בגדים אזרחיים שהציגו עצמם כאנשי כוחות הביטחון. הורו ל-6 האנשים לשכב על הרצפה וערכו חיפוש בדירה ולקחו חפצים שונים של הוגו מלוזובסקי כגון בגדים ומכונת כתיבה.

ביום 10.9.2002 הגישו ההורים של Jorge Sznaider תביעה משפטית נגד ראשי השלטון בארגנטינה בתקופת השלטון הצבאי בגין היעלמותם של שישה צעירים ביניהם מלוזובסקי ושניידר. התביעה מתבססת על תיק משטרתי שנמצא בארכיון ב-La Plata על מעצרו של Luis Beitone ובו מידע על מעצר השישה.

השערות לגבי מקום הקבורה:

אין.

אחראים למעצר של חורכה שניידר:

Escuela de Caballería de Campo de Mayo תחת הפיקוד של General Santiago O. Riveros עם התמיכה של המשטרה של פרובינציה בואנוס איירס.

נעצרו יחד עם חורכה שניידר:

Hugo Malozowsky

Mirta Silber

Noemí Beitone

Jorge Pérez Brancatto

Carlos Pérez

עדויות על הימצאו של Jorge במעצר:

מתוך התיק המשטרתי על Luis Beitone.

נמצא עדות כתובה על המעצר בארכיון משטרתי בעיר לה פלטה. על סמך חומר זה הוגשה תביעה משפטית בספטמבר 2002.

חומר בתיקים בארכיון משרד החוץ – תקציר:

א"מ חצ 7119/27 : Jorge Víctor Sznaider.

22.5.79 - מכתב אל Coronel (RE) Vicente Manuel San Román, Director General de Seguridad Interior, Ministerio del Interior (מנהל כללי לביטחון פנים במשרד הפנים); מאת רן קוריאל בו מבקש להוסיף לרשימת העצורים והנעלמים שהוגשה בעבר את שמותיהם של Jorge ו-V. Sznaider ו-Hugo Malozovsky שנעצרו ב-12 במאי 1979 בדירה ברח Ecuador 351. יש תוספת בכתב יד שאמו מעידה שלא היתה לו שום מעורבות פוליטית. 2.8.79 – העתק מכתב מהנשיא לשעבר גנרל Alejandro Lanusse אל גבי שניידר בו מגנה את המעצר.

יש גם מכתבים מנציג הוויטיקו, מהנשיא לשעבר Arturo Frondizi (האחות של Jorge Víctor – ביאטריס שניידר, מלמדת בבית ספר יסודי ע"ש Elena Frondizi de Seghetti, בתו של הנ"ל. 20.10.80 – מכתב מאת הגנרל Harguindeguy שהיה שר הפנים, אל השגריר שמורק, בו מודיע שלא יודעים כלום על שניידר. 31.10.80 – שמורק אל מנחם כרמי: דיבר עם Harguindeguy אך ללא תוצאות. א"מ חצ 7119/49. תיק זה מתייחס להוגו מלוזובסקי אך יש בו מידע גם על חורכה שניידר. רישום פרטים על שניהם בכתב יד [קוריאל?]: מיום 21.5.79. כהוכחה שלא היתה ל-Sznaider מעורבות פוליטית האם מספרת שביום 20.4.79 באו מתחנת המשטרה אל ביתו. הוא לא היה ולמחרת התייצב מרצונו. אז שאלו אותו פרטים על אנשים מסוימים שהוא אמר שאינו מכיר.

בית משפט:

Cámara Federal de La Plata, Provincia de Buenos Aires; causa No. 1876, "Juicio por la verdad".

Juzgado Federal No. 10 de Capital Federal.

ביום 10.9.2002 הוגשה תביעה לבית המשפט לעניינים פליליים מס' 10 בבירה הפדראלית, השופט Juan José Galeano על חטיפה והעלמה של ששת הצעירים נגד: Jorge Rafael Videla, Emilio Eduardo Massera, Roberto Eduardo Viola, Armando Lambruschini, Omar D. Graffigna, Carlos Guillermo Suárez Mason, Albano Harguindeguy, José Montes, Edmundo René Ojeda בין היתר תובעים לבטל את החוקים של "נקודה סופית" ו"ציות מחויב".

עדות שנמסרה על ידי Hertz León Schnaider ו-Gitla Paulina Grosser de Schnaider בשימוע בבואנוס איירס ביום 6.9.01.

חורחה ויקטור שניידר, נחטף ב-12 במאי 1979, בדירתו הפרטית של Hugo Malozowsky ברחוב Ecuador 311 בשכונת Once. אמרו שלוקחים אותם לבדוק את תיקם במשטרה ומאז לא ראו אותם.

משם חיפשנו בעולם וקיבלנו פרטים שאמסור אח"כ. בני היה בן 19 באותו יום. הוא היה בוגר בית הספר הטכני (מציגה תעודה). בימי שישי היו נפגשים עם החברים בדירה ברח' אקוודור. הם עשו שם סדנה של ספרות. הקבוצה הזאת אהבה את הספרות, הם לא היו מעורבים בשום פעילות מחתרית. (מציגה תמונה של הבן מיום הבר מצווה שלו). הבן עזר לנו בעבודות, עזר לתלמידים במקצועות מתמטיקה ופיסיקה, במקצועות טכניים מקצועיים של בית הספר, והוא תמך בבחורים שרצו להיכנס לבית הספר. כך התפרנס. הבאתי זכרון דברים, זאת האמת הטהורה, והדברים קרו כפי שאספר. השגרירות והדא"א, לא עשו מספיק על מנת לקבל תשובה מממשלת ארגנטינה ולא נתנו את התמיכה המוסרית למשפחות. ברגע ההיעלמות של בני במאי 79 היו תנאים טובים יותר לדרוש תשובה מהממשלה.

עירית: מכיוון ששמענו ששגי' ישראל עזרה דווקא, רוצה לשמוע פרטים אישיים מה קרה ולמה חשבו באופן מיוחד שניתן היה לעזור יותר? מבקשת לציין לפני התשובה, שהמנדט של הוועדה לא היה באופן בסיסי לחקור את הנושא של עבודת שגרירות ישראל, אבל ראינו שהנושא מאוד טעון ורגיש, ולכן החלטנו שניכנס אליו במידת האפשר, אין לנו שום כוונה לפתוח דברים, רוצים ללמוד למול העתיד, ובוועדה שלנו ישנו הד"ר זדוף שהוא נציג של המשפחות, הוא אינו שייך לשום גורם ממשלתי, והוא התחיל לפתוח את התיקים בארכיון של משרד החוץ בירושלים, כדי להגיע לאמת כולה.

האם: רוצה להגיד לפניי אביבי, שבאותו תאריך שהצלחת להוציא מהמדינה זה אותה תקופה שחטפו את ששת הצעירים. ואז הנסיבות היו טובות יותר לעשות קצת יותר. כתבנו אלפי מכתבים, ביקשנו פגישות, ניסינו לדבר עם אנשי צבא, פוליטיקאים. איש השגרירות אז ברחוב ארוז'ו אסף קבוצת אמהות, ומכיוון שאף אחת לא מבינה את השפה אמר לנציג ישראל שהגיע אז שבנינו הם שונאי ישראל. לא יודעת את השם. האמהות הבינו ואמרו שזה שקר, אנחנו אוהבים את ישראל כמו שאנחנו אוהבים את ארגנטינה וכאן נפסקה הישיבה. תאריך האסיפה היה בשנת 80-81 בערך.

עירית : קשה לנו לבדוק כשאין לנו את השם שלו ואת התאריך המדויק.
האם : תכנית של "רדיו חי" בארגנטינה, היה מקרה דומה שאיש השגרירות עכשיו אמר שהשגרירות אז לא יכלה לפעול כדי לעזור ליהודים כי הם לא היו אזרחים ישראלים.
האב : רוצה לשאול את הנוכחים למה זה לקח 20 שנה להקים את הוועדה הזאת, שהיעלמות אלפי צעירים עשתה תעלומה כזאת בעולם.

פיני : לא יודע לומר, אך מהרגע שביקשתם אותנו לפני שנתיים החלה פעולה נמרצת שבעקבותיה קמה הוועדה הזאת. אני חושב שזו היתה קונסטלציה כזו שלא היתה קודם שבכל הגופים המעורבים היו אנשים שמתעניינים בנושא.
האב : היו גם אנשים שלא התעניינו, ואנחנו אנשים מבוגרים ולא נותר לנו הרבה זמן כדי לדעת היכן בנינו. הזוועה שנעשתה לבנינו, מגיעה לנו תשובה. ולא רוצים שיעברו עוד 20 שנה.

פיני : מתוך ידיעה של אותם דברים, אנחנו מראש הגבלנו את זמן העבודה של הוועדה, ואנחנו עושים את המקסימום להגיע לתוצאות בזמן שניתן לנו לפעולה.
המקסימום הוא, תוך שנה, למה שנצליח להגיע. יכול להיות שניכשל ויכול להיות שלא. אנחנו נסכם כל מה שנמצא ונביא אותו תוך שעה. ומתוך מטרה שזה יהיה אמיתי צירפנו אנשים שלא שייכים לשלטון.
האב : איך תנהלו את החקירה ולמי תפנו?

עירית : אני מרגישה שאנחנו הנחקרים. אנחנו לא שלטונות ארגנטינה. מדינת ישראל עשתה מאמץ גדול מאוד בתקופה שהיא נמצאת במלחמה קשה, ושלחה את הוועדה הזאת עכשיו, לעזור להגיע לאמת.

האב : אנחנו לא מתווכחים, ובאתי לכאן להגן על כבוד בני, וזה מעל לכל פוליטיקה. זה מוזר לי שאחרי 20 שנה באים לחקור מה שקרה. אנחנו מרגישים שזה מאוחר מדי. אם הייתם מגיעים 15 שנים קודם.

עירית : היו דברים משפטיים שלא היה אפשר לעשות אז ושעכשיו אפשר לעשות. אך חבל על הזמן וגם אנחנו באנו בגלל כבודו של הבן.
האב : אני מרגיש ריקנות שלא עושים משהו ממשי לגבי בני.

עירית : אז אנחנו ננסה למלא אותה.

אפרים : כשפנינו לקהילה היהודית בעניין זה, קיבלנו 45 פניות עד לתאריך 28 באוגוסט. חילקנו את הזמן המועט שיש לנו בין אותן פניות, ל- 45 דקות כל אחד. ב-45 דקות אלה רצינו לקבל מידע באופן ממשי. מאז שנכנסתם עברו 45 דקות ולא נתתם לנו פרט אחד וזה חבל, כי צריך עוד משהו לבוא. ואנחנו לא יכולים לשמוע.

האב : תשאלו אותנו.

עירית : מה קרה אחרי החטיפה והאם יש לכם מידע פרטני יותר, חוץ מזה אחת המטרות של הוועדה זה להוציא ספר ולספר על כל הנסיבות והעדויות והדברים שקרו כאן. האם קיבלתם עדויות היכן היה הבן, איך הוא נהרג?

האם : ב- 1993 במשך תקופת השלטון של מנם, מזכירה לזכויות אדם Alicia Pellegrini ó Pierini קיבלה מידע מסגן המזכיר לביטחון של משרד הפנים, שמצאו נתונים לגבי חטיפת בני, ומבקשת שיתוף פעולתם על מנת לבדוק. נפגשתי עם אליסיה פייריני, וביקשה שלא אסכן אותה, אמרה שאפסיק לבלבל את המוח. אותו עורך דין שהגן על גנרל פיולה של החונטה הצבאית אחראי על השמדת אדם הוא השופט גליאנו, שעכשיו מנהל את משפט האמא. את זה אמרה אליסייה פייריני. אין תיקים מכל דבר.

עירית : השאלה האם ידעו באיזה מקום היה הבן לפני שנהרג?
האם : לא ידוע לנו אם הוא נהרג, איפה הוא. יומיים לפני החטיפה הזו ב- 10 במאי 79 הבן נעצר ונחקר במשטרת ויז'ה לינץ' בקשר לפעילות פוליטית ובקשר לאחותו.
בהצהרה נאמר שכשיצא ממשטרת ויז'ה לינץ', תפסו אותו אנשים והכניסו אותו בכוח למכונית, וכיסו את פניו, ואחר כך עינו אותו במקום שלא יכול לזהות, במכות חשמל וחזרו על אותו השאלות ששאלו אותו במשטרה ולא ענה עליהן. חושב ששחררו אותו אחרי יומיים בראש מכוסה, ולא ראה לא את חוטפיו ולא את מעניו, ואחר כך רצה ליצור קשר עם אחותו נעמי, אך היא היתה חטופה.

אפרים : בעדות שקיבלנו בישראל, סופר שהיה מפקח משטרה שמסר עדות שקראו לו חוליו חורחה על המקרה הזה. האם ניתן לבקש מהאדם הזה לחזור ולתת עדות? האם זה עזר במשהו? שמו האם : לא צריך לשאול את המשטרה, יש את ההצהרות שלהם. Julio Jorge Bianchero .

אפרים : בעדות שמסרתם לישראל אמרתם שלא מסרתם דגימה לבדיקת DNA. מכל הארגונים שאנחנו נפגשים אתם, ממשלתיים ולא ממשלתיים, נפגשנו עם הצוות של האנתרופולוגיה המשפטית, ובשיתוף פעולה הדוק עמם, אתמול קיבלנו תשובה בשביל משפחה שלא איתרה את היקיר שלהם. והיום בבוקר אמרנו לו בפעם הראשונה אחרי 24 שנה איפה הגופה של אחיו. זה היה מקרי, אבל על בסיס עדויות כאלה וצרוף מקרים כאלה אפשר לתת תשובות. בגלל זה אנחנו מבקשים מכם לשתף פעולה עם הצוות לאנתרופולוגיה משטרתית, ותהיו בקשר אתם ותתנו בדיקת דם על מנת להתחיל לבדוק את הדי אן איי. אין ספק שאין דבר בטוח, יש אפשרות שלא נמצא דבר, אבל אנחנו משחקים עם אפשרות אחת מאלף, וגם אתם וגם אנחנו מוכנים לבדוק אותה.

פיני : מאחר ובאמת לא קיבלנו הרבה מידע אנחנו מאוד נשמח אם תכתבו דברים קונקרטיים כדי שנוכל ללמוד אותם באמצעות החוקרים.